

Đề mẹ trọn niềm vui

Chuyện: Thiệu Lâm Đào (TQ)

Nhạc: Thông Vi Vu

Có một điều, tôi không sao dám nói với mẹ tôi. Chuyện mùa
Lúc ra trường, tôi hân hoan tính đến chuyện tình duyên. Mẹ tôi

thì, mẹ từ quê gửi cho tôi món quà. Quà là chai thuốc sóng sánh nước, mẹ dặn dò
hay, lại từ quê gửi cho tôi khăn hồng. Dặn dò tôi hãy nhớ giữ lấy, dành tặng cho

tôi mau uống thôi. Bởi con đang học, thuốc này bỏ óc đó, con ơi!
ai con sánh vai. Chiếc khăn chung thủy giữ bền đẹp ý nghĩa yêu thương.

Đâu không cần, tôi miên man uống với cả tình yêu. Nào ngờ
Trót tâm tình, tôi trao khăn mới đến cho người yêu. Nào ngờ

đâu, lại bị đau khiến tôi mãi nhớ đời. Rồi mùa thi ấy vẫn kết trái, mẹ nhận tin
đâu, lại bị chê khiến tơ duyên lỡ làng. Rồi tình yêu mới cũng tiến tới, mẹ nhận tin

vui vui rất vui. Nhấn lên tôi rằng: thuốc thật công hiệu, phải không con?
vui vui rất vui. Nhấn lên tôi rằng: khăn hồng chung thủy phải không con?

ĐK: Mẹ tôi là thế, Giống như bao mẹ quê, Thương

con trọn bề, Dạng cánh tay âm thầm vỗ về, mãi chờ che.

Tình thương vì thế, Mới thiêng liêng làm sao. Tâm

tư dạt dào, nhưng nổi riêng có nào dám ngỏ, để mẹ trọn niềm vui.